

[Statsministeren]

fradragssanering, som vi også har oplevet det i så mange andre europæiske lande i den seneste tid.

Hr. Erhard Jakobsen havde ikke så megen respekt for planer og teori, og det kan jeg da godt tilslutte mig. Jeg tror, vi her i Folketinget skal se i øjnene, at det er godt, at vi har parti-programmer, og at det er godt, at vi med mellemrum udarbejder store planer, som viser, at vi har noget på hjerte, at vi har et bud. Men vi skal nok skrive os bag øret, at det, folk respekterer, er resultater. Alt afhænger af, om vi kan blive enige om en løsning i løbet af efteråret. Det er betingelsen for, at befolkningen vil vise respekt for Folketingets virke.

Når jeg nu kaster blikket tilbage i dette øjeblik, hvor jeg har påbegyndt mit ottende år som regeringschef, og jeg kaster blikket tilbage på de år, hvor jeg har haft et hovedansvar, så siger jeg til mig selv, at også når jeg ser endnu længere tilbage, ja, når jeg bedømmer dansk politik i de sidste mange årtier, så lyser det som typisk for dansk politik, at vi igennem en utrolig lang årrække aldrig har opnået ét eneste arbejdsresultat her i salen uden en række partiers vilje og evne til at skabe et kompromis. Det er selvfølgelig også opgaven i dette efterår.

Hr. Erhard Jakobsen stillede et spørgsmål, som jeg gerne vil svare på. Hr. Erhard Jakobsen siger, at der er mange rundt om i befolkningen, som har dannet sig det misforståede indtryk, at der i fremtiden ikke skulle være råd til at betale folkepensionen, som vi kender den i dag. Og dertil er mit svar: Jo, vist er der da råd til det. Det skal der være.

Men der er to grunde til, at det vil være af betydning for samfundsøkonomien, hvis man kunne få større udbredelse af arbejdsmarkeds-pensioner og i øvrigt større privat opsparing.

Den ene grund er, at hvis vi ønsker en bedre pension om 10, 15 og 20 år, ville det være uhyggeligt, hvad vi oplevede af skattetryk, hvis det alene skulle finansieres over øgede skatter.

Den anden grund er, at øget privat opsparing vil kunne bidrage til, at vi hurtigere får bugt med betalingsbalanceunderskuddet.

Vi skal ikke skære i folkepensionen og forringe den. Men vi skal se i øjnene, at hvis vi ønsker bedre pensionsdækning om et antal år, skal vi først selv bidrage ved at spare op af vores normale indkomst.

Jeg vil også gerne sige – for der er ingen grund til, at der her danner sig myter – at regeringen ikke fremsætter forslag om, at dagpengesatserne skal forringes. Regeringen fremsætter forslag om, at vi ændrer vores dagpengesystem, så det får en bedre struktur, så vi ikke oplever, at så mange som nu i en lang årrække i nogle tilfælde skal være afhængige af den passive forsørgelse. Det er systemet, vi skal tale om at ændre.

Hr. Kofod-Svendsen fremhævede familiepolitiske holdninger, som helt naturligt er Kristeligt Folkepartis. Vi har også lyttet til sådanne synspunkter, når Kristeligt Folkeparti har deltaget i forhandlingerne om den økonomiske løsning med regeringen. Hr. Kofod-Svendsen fremhævede – og det er nok rigtigt – at typiske danske børneinstitutioner er meget kostbare, når vi sammenligner med udlandet. Det mener jeg understreger behovet for opfindsomhed og nyskabelse, og at vi søger at tilrettelægge et udbud også af alternative pasningsmuligheder, og det vil regeringen gerne medvirke til.

Hr. Svend Auken havde i sit indlæg i formiddags ord om åbningstalens karakter, og jeg erkender meget villigt, at åbningstalen i år var anderledes. Den var kortere, den var mere koncentreret. Det mener jeg selv var på sin plads. Mange, mange temaer fandt jeg ikke anledning til at tage med i åbningstalen; det gælder f.eks. miljøspørgsmålet, som så mange har haft indlæg om under denne debat. Det får vi rig lejlighed til at drøfte og overveje sammen ved andre lejligheder.

Jeg fandt, at det var efterårets store arbejdsopgave, vi skulle koncentrere os om, og det er for resten heller ikke uden betydning, når vi tænker på vore muligheder for at bekæmpe forurening og få skabt et bedre miljø. Den første og vigtigste forudsætning for at kunne det tilstrækkelig effektivt er naturligvis, at vores økonomi er i orden. Når vi ser på, hvad andre lande gør – uanset om vi ser på Vesteuropa sydover eller på Østeuropa sydover – så er det jo karakteristisk, at også i disse lande er der en stor miljøbevidsthed i dag. Men det er svært at komme igennem med projekter, som er effektive og hurtigtvirkende nok, eftersom velstanden i samfundet er for ringe.

Uanset om vi taler om skolepolitik, om vi taler om kulturpolitik, om vi taler om socialpolitik, om vi taler om miljøpolitik, er den første